

Svenska offer för kalla kriget i Sverige.

En svensk DC-3.a utrustad med amerikansk radarsignalspaningsutrustning sköts ner av Sovjet den 13 juni 1952 utanför Gotska Sandön. Ingen ombord på planet räddades. Den 16 juni sköts ett Catalinaplan, som spanade efter överlevande och spillror från flygplansvraket, ner på sovjetiskt territorialvatten väster om Dagö. Den besättningen kunde räddas av det västtyska lastfartyget Münsterland som blev vittne till nedskjutningen.

Under kalla krigets allra kyligaste år 1983 riktar sig återigen ett irriterat Warszawapakten, med Polen i spetsen, mot det "neutrala och alliansfria" Sverige och avlossar ett symboliskt "varningsskott", i form av en sk maskirovka, mot ett alltför närgånget Svenskt Flygvapen som Bertil Ströberg officiellt representerar i sin yrkesroll. Initierade militärer och underrättelestjänst, och sedermera förstås även SÄPO, förstår nog ganska snabbt att tyda den här ryskpoliska signalen som "Keep out! Back off!" på ren engelska.

Då svenska politiker officiellt bedrev en neutralitetspolitik, men inofficiellt utövade ett aktivt militärt samarbete med väst under kalla kriget, kunde förstås Warszawapakten med lätthet utöva en slags utpressning mot landets makthavare på alla nivåer. I en sådan eventuell utpressningssituation kommer naturligtvis en "enkel" person som Bertil Ströberg i kläm i en svensk domstol och även hos SÄPO, som ju skall vaka över att det råder ett politiskt lugn och ro inom landet och då särskilt under allvarliga krigstider. Under sådana tider vill statsmakten förstås inte ha militärpolitiska inrikesdebatter på agendan.

Bertil Ströberg är förmodligen Sveriges enda kända mänskliga offer för kalla kriget, förutom de åtta besättningsmän som fick plikta med sina egna liv. Och ingen av Ströbergs chefer, förutom flygstabens f.d säkerhetschef, tycks vilja eller våga komma till Ströbergs undsättning ens idag 2011. Det är dålig ledarstil tycker jag och en sådan stil förtjänar inte livslång, obrottslig, tyst lojalitet. Inte år 2011 när Berlinmuren har fallit och kalla kriget är slut sedan länge.

Som den ovanligt flitige f.d svenske polenresenären svarade tidningsjournalisten 1984, på frågan om han ansåg att försvaret borde få mera pengar pga. ubåtsincidenterna:

"Ja, absolut mera pengar till försvaret! Dessutom tycker jag att de verkar vara lite mesiga högst uppe i toppen."

Anette Hydfeldt